

студийка: *Българскитѣ вѣстници*. Въ нея се разгледватъ причинитѣ за неусѣванъето на нашето вѣстникарство.

А когато работѣше Икономовъ се написахъ редъ статии по организацията на нашата екзархия и нашитѣ училища.

Геновичъ отричаше, че е органъ на папищашитѣ. Не! Той въ прѣпирнята съ „Врѣме,“ (год. II, 1865 в. „Турция“) заяви, че е български вѣстникъ, че не е даже правителственъ органъ, че не е получвалъ пособие отъ В. Порта; колкото за поща парасж, че не плаща, то е даръ, харизма отъ Ц. Правителство, а не *пособие*. Пособие се давало на нуждающа се (брой 2, г. II).

Единъ отъ главнитѣ сжтрудници на „Турция“ въ края на 1865 г. е билъ Д-ръ И. Богоровъ. Особно сж хубави неговитѣ статии: Нѣколко деня разходка по нѣкои мѣста въ нашенско; За паритѣ; — Какъ се обогатяватъ изедно народъ и царщина (24 бр. и слѣд.), и други нѣща, печатани въ II-та годишнина, когато г. Д-ръ Богоровъ е билъ въ Цариградъ по своята работа на съдруж. памучна фабрика.

Когато се подигнахъ отъ Митхадъ-паша учил. въпросъ, „Турция“ не се исказа слѣпишката за него. Тя го удобри по принципъ — но оспори негова *raison d'être*. Ако той е за да уравни въ правата българи и турци, има смисълъ, иначе е безцѣленъ и не ще се испълни никога. Сѣтнѣ, въ нѣкои дописки и статии Т. се исказа и йоще повече осжди тѣзи мѣрка (бр. 33, II г.) като заяви смѣло, че съ полагањето ѳ въ дѣйствиe може да се отчужди любовта и прѣданността на бъл. народъ.

Свѣтникъ, народенъ вѣстникъ, е излазълъ веднжжъ въ недѣлята подъ редакцията на Никола С. Михайловски, а сѣтнѣ на Тодоръ С. Бурмовъ. „Свѣтникъ“ е излазълъ двѣ години 1863—1864. Най-напрѣдъ той е излазълъ подъ редакцията на Н. Михайловски (до септ. 1863) и отсѣтнѣ е минжлъ подъ уредничеството на Бурмова.

Въ „Свѣтникъ“ сж вземали участие мнозина отъ тогавашнитѣ български журналисти, каквото Славейковъ, Кръстевичъ, Балабановъ, Мина Пашовъ, който уреждаше политическата му часть и др. „Свѣтникъ“ бѣше единъ видъ продължение на „Бълг. Книжици.“ Позволение за издаванието му бѣ дадено на името на Киро Х. Петровъ отъ Котелъ. При това, турското правителство бѣ дозволило да се разнася вѣстника безплатно изъ Турция. Туй обаче право скоро бѣше отнето, защото, както казалъ Али-паша, вѣстникътъ не се пишаль споредъ обѣщанието, когато искали позволение за издаванъето му. „Свѣтникъ“ прѣстанж да излазя въ края на 1864 год.